

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **JUDr. et Ing. P. G., PhD.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru sociální péče a zdravotnictví ze dne 23. 10. 2009, č. j. MHMP 804144/2009 SSP/319/09, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2013, č. j. 4 Ad 1/2010 - 182,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) vydal dne 23. 4. 2013 rozsudek č. j. 4 Ad 1/2010 - 182, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru sociální péče a zdravotnictví ze dne 23. 10. 2009, č. j. MHMP 804144/2009 SSP/319/09, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy, pracoviště SSP v Praze 5, ze dne 19. 8. 2009, č. j. 689/9/AEA-1/1, o zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory, příspěvek na bydlení.

[2] Proti tomuto rozsudku (dále též „napadený rozsudek“) podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 6. 11. 2013 kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 7. 11. 2013.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána opožděně ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Nejvyšší správní soud z doručenek založených ve spise zjistil, že napadený rozsudek byl zaslán stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence do vlastních rukou. Jelikož stěžovatel nebyl zastížen na adrese pro doručování, byla dne 25. 6. 2013 písemnost uložena a připravena k vyzvednutí, o čemž byl stěžovatel informován zanechanou výzvou

k vyzvednutí písemnosti. Jelikož si stěžovatel písemnost v době k tomu určené nevyzvedl, byla dne 10. 7. 2013 vhozena do domovní schránky stěžovatele na adrese pro doručování.

[5] Podle § 42 odst. 1 s. ř. s. „soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě.“ Podle § 54 odst. 3 s. ř. s. „soud vyhotoví rozsudek nejpozději do jednoho měsíce od vyhlášení a učiní potřebná opatření k doručení stejnopisu rozsudku účastníkům do vlastních rukou a k doručení osobám na řízení zúčastněným.“ Podle § 64 s. ř. s. „nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu“. Dle § 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), „nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl“, podle odstavce 4 pak „pokud si adresát nevyzvedne písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.“

[6] Je tedy zřejmé, že podle výše uvedených pravidel byla zásilka obsahující rozsudek městského soudu doručena fikcí ve smyslu ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř., a to desátým dnem ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, tedy dne 5. 7. 2013.

[7] Napadený rozsudek obsahoval řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti němu lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. „lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.“ Jak již bylo uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pátek dne 5. 7. 2013, lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto počala běžet dne 6. 7. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 19. 7. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[8] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo tedy třeba, aby nejpozději dne 19. 7. 2013 byla kasační stížnost předána soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Z kopie obálky, v níž byla kasační stížnost zaslána (č. 1. 2 spisu zdejšího soudu) však vyplývá, že kasační stížnost byla odeslána prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 6. 11. 2013, tedy opožděně.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2013, č. j. 4 Ad 1/2010-182, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Za daných okolností soud nečinil úkony směřující k odstranění nedostatku povinného zastoupení stěžovatele.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu